

[Lone Dybkjær]

en lang række af de spørgsmål, som dette lovforslag også berører.

Vi forstår heller ikke, hvad ministeren mener, når det siges, at ordningen må udformes i overensstemmelse med OECD's konsensusregler; dermed lægger man sig altså fast på 35 pct. Normalt vil vi jo nok sige, at Øststøttelandene faktisk ikke er udviklingslande, og at der derfor ikke er nogen basis for, at man nødvendigvis anvender principperne for ulandsbistanden inden for dette område.

Jeg vil derfor ikke gå særlig langt ind i diskussionen af dette lovforslag. Det er min opfattelse, at det er, som om industriministeren tager fat på noget, som udenrigsministeren i øvrigt forhandler, og at der ikke synes at være enighed i regeringen om disse ting. Vi vil derfor se på sagen, unægtelig ikke kun gennem industriministerens briller, men også i lyset af, hvad der i øvrigt foregår i regeringen på dette område og i regeringsforhandlingerne på andre områder.

Det er baggrunden for mit ubetingede forbehold over for dette lovforslag. Når det er sagt, må det siges, at der kan være megen sund fornuft i, at man yder eksportkredit og lign., sådan som vi også er inde på i anden sammenhæng, men det her virker helt ejendommeligt på os. Også den sprogbrug, der er i lovforslaget, virker på os, som om der er ugler i mosen et eller andet sted.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal straks give Kristeligt Folkepartis principielle tilslutning til dette lovforslag om rentetilskud i forbindelse med dansk infrastruktureksport til de baltiske lande.

Der er ingen tvivl om, at netop disse lande har et stort behov for udbygning af deres infrastruktur. Det er en nødvendighed for landenes videre udvikling på en lang række områder. Infrastrukturen er nødvendig for at kunne komme videre i landets udvikling.

Lovforslaget indeholder et gaveelement. Der tales om 100 mio. kr. og en procentsats på 35, således at der kan finansieres leverancer i størrelsesordenen 250-300 mio. kr. Det er altså en rimelig stor investering, der kan foretages for disse midler, og vi synes, det er ganske udmærket. Fint, at vi hjælper de baltiske lande netop på denne måde, for det har jo vist sig i forbindelse med tidligere ordninger, at det ik-

ke har været tilstrækkeligt bare at give garanti, der skal også en direkte gave til.

Så kan jeg ikke undlade at komme med en kommentar til Fremskridtspartiets ordfører, som ikke kan forstå, at vi har råd til at give disse penge til et land, som trænger til hjælp netop på dette område. Ordføreren var også inde på, at vi sænker et sølvtæppe ned igennem Europa.

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Behnke, at dette er vel dybest set et spørgsmål om stabilitet i Europa. Vi har en forpligtelse til som et velstående land at yde hjælp til dem, der er mindre velstående, hvis vi skal opretholde balance og stabilitet i vor del af verden. Derfor tror jeg ikke, at man bare kan se på det isoleret som en post på vores finanslov; det er et bidrag til stabiliteten i Europa. Netop at give denne gave må da være det samme som at slå et hul i sølvtæppet. Jeg kan ikke forstå, det skulle betyde, at vi sænker sølvtæppet. Det er da tværtimod det modsatte: vi bryder dette tæppe. Dette er et spørgsmål om ikke at være sig selv nok, men at hjælpe til at opbygge et produktionsapparat på et tidspunkt, hvor der er behov for det.

I øvrigt er det ikke en ubetinget gave; disse eksportordrer er jo reserveret danske virksomheder og vil den anden vej give nogen beskæftigelse og nogen indtjening til Danmark, så gaven er trods alt altså ikke en ren gave – der kommer noget tilbage igen.

Men vi kan tilslutte os lovforslaget. Jeg synes, det er et godt initiativ.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Lysholm Christensen kunne ikke forstå, hvordan jeg kunne være modstander af, at man giver denne gave og dermed slår hul i sølvtæppet.

Sølvtæppet er et spørgsmål om ikke at ville åbne vores markeder for fri handel. Det, man tigger og beder om i Tjekkoslavakiet, i Ungarn, i Polen og i Baltikum, er om lov til at handle med os. Men så kommer man fra Landbrugsraadet: Åha nej, det kan vi sandelig ikke tillade, for så kommer der for billige landbrugsprodukter på det danske marked. Så er det de franske landmænd, der ikke vil være med. Så er det de portugisiske tekstilarbejdere, der ikke vil være med osv. osv., og resultatet af denne gavebistand er, at man i de baltiske lan-